

CLAUWAERT, Adolf (Parijs 10 maart 1879 – Wemmel 23 juni 1958).

Werd na een engagement van een paar jaar aan de Koninklijke Nederlandse Schouwburg (KNS) en de Koninklijke Vlaamse Opera van Antwerpen, met zijn vrouw, in 1904 verbonden aan de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) te Brussel onder de directie van Edmond Hendriks en Albert Rans. Spoedig nam Clauwaert deel aan de Vlaamse strijd, stichtte de Liederavonden voor het volk en was medestichter van Het Muziekfonds, twee verenigingen die zeer actief waren tot het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. In oktober 1914 opende hij met Charles van Daele een tweede Vlaamse Schouwburg te Brussel, namelijk de Folies-Bergère, die in juni 1915 alweer sloot. In december 1915 werd hij directeur van de Alhambra, waar hij tot november 1918 gesproken toneel en operettes opvoerde en waar op 11 november 1917 de grote activistische meeting ten voordele van de Vlaamse zelfstandigheid plaatshad. In 1922 opende hij de schouwburg Oud Brussel in de Mechelsestraat, maar na enkele maanden moest hij de zaak opgeven. Ondertussen had hij tezamen met zijn broer een fabriek van werkliedenconfectie opgericht in Koeckelberg en hield hij zich nog maar weinig bezig met toneelaangelegenheden.

In 1940 richtte hij opnieuw met een paar vrienden Het Muziekfonds op, dat vele voortreffelijke concerten gaf, maar eind 1942 verplicht werd met zijn activiteit op te houden. Clauwaert werd omstreeks dezelfde tijd opnieuw directeur van de Alhambra, tot juni 1944, toen hij opgevolgd werd door Jef Sterkens.

ALBERT PEERENBOOM* EN FRANZ DENYS